

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112228871
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112228871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú J. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T. T., dieťa matky L. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., t. č. bytom T. T., E. S. č. XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom S. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., kontaktná adresa T. T., E. S. č. XX a otca O. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U., H. č. XX, o návrhu matky maloletého dieťaťa o zvýšenie výživného, o návrhu otca maloletého dieťaťa o zníženie výživného a o úpravu styku, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 34P/330/2012-161 zo dňa 31. 10. 2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 34P/330/2012-190 zo dňa 29. 04. 2014, takto

rozhodol:

Výrok rozsudku okresného súdu o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej J. J., nar. XX. XX. XXXX zvýšeným výživným zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 22. 11. 2012 m e n í tak, že návrh matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného z a m i e t a.

Výrok, ktorým súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 22. 11. 2012 do 31. 10. 2013 vo výške 340,- Eur, a ktorým povolil zročné výživné otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v splátkach po 15,- Eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a výrok, ktorým súd vyslovil, že zároveň dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-113 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132 vo výroku o výživnom, z r u š u j e .

Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného zamietol, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom 22. 11. 2012. Súd zároveň

rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 22. 11. 2012 do 31. 10. 2013 a zročné výživné vo výške 340,- Eur súd povolil otcovi maloletého dieťaťa splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, a to pod hrozbou straty výhody splátok. Vyslovil, že týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-103 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132 vo výroku o výživnom. Zároveň týmto rozsudkom súd návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného zamietol. Konanie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom súd zastavil.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhu otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného nevyhovel a jeho návrh zamietol. Súd pri zamietnutí návrhu prihliadol predovšetkým na tú skutočnosť, že posledná úprava vo veci výživného bola rozsudkom okresného súdu zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-103 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132 a od tejto doby došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa a nemožno od matky maloletého dieťaťa spravodlivo požadovať, aby všetky náklady zo zabezpečovaním potrieb maloletého dieťaťa znášala sama s poukazom aj na tú skutočnosť, že matka má obmedzené finančné prostriedky, nakoľko je v súčasnej dobe na materskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok.

Výrok rozsudku o zvýšení výživného na maloleté dieťa okresný súd odôvodnil tým, že v čase poslednej úpravy maloleté dieťa nastupovalo práve do X. ročníka základnej školy a v čase rozhodovania okresného súdu bolo žiačkou X. ročníka základnej školy. K zmene pomerov došlo aj na strane obidvoch rodičov, pretože v čase poslednej úpravy ani jeden z nich inú vyživovaciu povinnosť nemal. V čase rozhodovania okresného súdu mal každý z rodičov ešte inú vyživovaciu povinnosť. Súd zároveň konštatoval, že sa zmenili zárobkové možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, nakoľko v čase poslednej úpravy matka dosahovala príjem 350,- Eur a v čase rozhodovania okresného súdu bola na materskej dovolenke a poberala len rodičovský príspevok. Otec maloletého dieťaťa pôvodne dosahoval príjem 300,- Eur a v čase rozhodovania okresného súdu bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a poberal len dávku v hmotnej núdzi vo výške 114,07 Eur. Aj napriek tomu, že otec maloletého dieťaťa bol evidovaný ako nezamestnaný uchádzač o zamestnanie a poberal len dávku v hmotnej núdzi, súd návrhu matky čiastočne vyhovel a zvýšil s prihliadnutím na výplatu finančných prostriedkov, ktoré boli otcovi maloletého dieťaťa vyplatené a to jednak na bolestné vo výške 2 358,- Eur, odstupné spoločne s náhradou dovolenky vo výške 932,25 Eur, výplatu kúpnej ceny za predaj podielu na nehnuteľnostiach vo výške 4 800,- Eur ako aj výplatu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 3 542,- Eur. Podľa názoru okresného súdu je v možnostiach a schopnostiach otca podieľať sa na zabezpečovaní potrieb maloletej vyššou sumou, a preto súd zvýšil výživné zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne. Počiatok zvýšenia výživného súd určil dňom podania návrhu to znamená dňom 22. 11. 2012 a ustálil, že odo dňa podania návrhu do rozhodnutia okresným súdom otcovi takto vzniklo zročné výživné vo výške 340,- Eur, ktoré mu súd povolil splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne.

Pretože matka maloletého dieťaťa počas konania zobrala svoj návrh v časti o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom späť, súd konanie potom ako kolízny opatrovník a otec maloletého dieťaťa s čiastočným späťvzatím vyslovili súhlas, konanie o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom zastavil.

Proti rozsudku podal v zákonnej 15-dňovej lehote lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie otec maloletého dieťaťa. Prvostupňové rozhodnutie napádal vo výroku o zvýšení výživného, o zročnom výživnom a vo výroku, ktorým bol jeho návrh na zníženie výživného zamietnutý. Domáhal sa zrušenia odvolaním napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je nepreskúmateľný, arbitrárny a svojvoľný. Súd sa pri zdôvodnení zamietnutia jeho návrhu o zníženie výživného vôbec nevysporiadal s ním uvádzanými skutočnosťami, teda hlavne tým, že utrpel v roku XXXX ťažký pracovný úraz, kvôli ktorému natrvalo stratil schopnosť vykonávať svoju prácu. Okrem toho v súvislosti s pracovným úrazom, ktorý utrpel mu vznikli zvýšené náklady na liečbu, zdravotnú starostlivosť, lieky, rehabilitácie. Poukázal na to, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Podľa jeho názoru sa súd zamerlal len na zhrnutie jeho príjmov z nemocenských dávok, bolestného, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a príjmu z predaja

domovej nehnuteľnosti s konštatovaním, že si týmito dávkami vylepšil svoju finančnú situáciu, pretože zároveň poberal aj úrazovú rentu a v súčasnosti aj dávku v hmotnej núdzi. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku neuvádza na základe akých myšlienkových pochodov a hodnotiacich kritérií dospel k záveru, že si vylepšil svoju finančnú situáciu, zrekapituloval svoje príjmy po pracovnom úraze a výdavky a porovnal ich s časom pred úrazom. Otec maloletého dieťaťa vyčíslil svoje príjmy za obdobie od 09/2011 do vyhlásenia rozsudku (do 10/2013) sumou 15 013,65 Eur. Z uvedenej sumy vrátil 4 200,- Eur svojmu švagrovi, na výživnom doplatil 1 500,- Eur a vrátil tiež sumu 950,- Eur, ktorú si bol nútený zapožičať na prvé mesiace živobytia po úraze. Celkovo takto vyplatil sumu 6 650,- Eur. Po odrátaní tejto sumy, mu teda zostalo 8 363,65 Eur, čo je za 25 mesiacov v priemere suma 334,54 Eur. Poukázal na to, že jeho príjem výrazne poklesol od doby poslednej úpravy výživného a v súčasnosti predstavuje sumu 181,65 Eur, ktorá pozostáva z vyplácanej úrazovej renty v sume 67,10 Eur a dávky v hmotnej núdzi v sume 114,55 Eur. Záverom otec maloletého dieťaťa vyslovil požiadavku, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby sám zmenil napadnutý rozsudok a určil, že výživné na maloletú J. znižuje na ním požadovanú sumu 30 % sumy životného minima.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu otca maloletého dieťaťa uviedol, že odporúča odvolaciemu súdu, aby rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny.

Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu otca maloletého dieťaťa uviedla, že žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Poukázala na to, že od augusta 2012 do októbra 2013 bolo otcovi maloletého dieťaťa preukázateľne vyplatených 11 632,25 Eur a jej len za uvedené obdobie bola vyplatená suma 4 500,- Eur predstavujúca materskú, výživné a detské prídavky.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom 22. 11. 2012 podľa § 220 O. s. p. zmenil.

Vo výroku ktorým súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 22. 11. 2012 do 31. 10. 2013 vo výške 340,- Eur a ktorým povolil zročné výživné otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v splátkach po 15,- Eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a výrok, ktorým súd vyslovil, že zároveň dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-113 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132 vo výroku o výživnom podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného zamietol podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Výrok, ktorým bolo konanie o úprave styku otca s maloletou J. zastavené nebol odvolaním napadnutý, preto podľa § 206 ods. 2 O. s. p. zostáva nedotknutý.

Preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého dieťaťa je čiastočne dôvodné.

Podľa § 62 ods. 2, 3 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len Zákon o rodine), obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

U povinnej osoby sú rozhodujúce objektívne reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Povinnosť obidvoch rodičov starať sa o výživu detí je odrazom zásady, podľa ktorej sa na zabezpečení osobných potrieb a výživy maloletého dieťaťa podieľajú obidvaja rodičia podľa svojich objektívnych možností a schopností (v ktorých sa zohľadňuje ich vzdelanie, zdravotný stav, prípadne iné relevantné skutočnosti, ktoré majú vplyv na ich sociálny status a materiálne a finančné zázemie) a podľa pomeru ich zárobkov (finančného príjmu) a celkovej finančnej a sociálnej situácie. Zákonná úprava vychádza z predpokladu, že osobná starostlivosť o maloleté dieťa, ktorú poskytuje jeden z rodičov, predstavuje materiálnu hodnotu rovnocennú finančnému príspevku, ktorý poskytuje druhý rodič vo forme výživného.

Náročnosť osobnej starostlivosti o dieťa je samozrejme determinovaná vekom dieťaťa.

Podľa § 75 ods. Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pri určovaní výživného podľa citovaného ustanovenia je potrebné predovšetkým brať ohľad na odôvodnené potreby oprávneného. Ich miera je rôzna podľa okolností prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho školského zaradenia (event. charakteru prípravy na budúce povolanie), fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, jeho oprávnených kultúrno-spoločenských potrieb a športových záujmov a pod.

U povinnej osoby sú rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné. Povinnosť oboch rodičov rovnako sa starať o výživu detí neznamená mechanickú rovnosť, ale to, že úhradu potrieb na výživu dieťaťa poskytujú obidvaja rodičia podľa svojich objektívnych schopností a pomeru svojich finančných a materiálnych možností.

Krajský súd porovnal pomery obidvoch rodičov, pričom zistil, že sa za obdobie od poslednej úpravy zmenili. Pokiaľ matka v čase poslednej úpravy výživného bola zamestnaná a dosahovala príjem 350,- Eur mesačne, toho času je poberateľkou rodičovského príspevku. Otec maloletého dieťaťa v čase poslednej úpravy výživného bol zamestnaný a dosahoval príjem 300,- Eur mesačne. Toho času je nezamestnaný a jeho príjem tvorí vyplácaná dávka v hmotnej núdzi v sume 114,55 Eur mesačne a zároveň mu je vyplácaná úrazová renta v sume 67,10 Eur mesačne. Oproti poslednej úprave výživného k maloletej J. matke maloletého dieťaťa pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému E., nar. XX.XX.XXXX a otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému S. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mu bol zverený do starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/10/2013-16, zo dňa 07.03.2013.

Podstatne sa zmenili aj pomery na strane maloletého dieťaťa, ktoré je od poslednej úpravy o 6 rokov staršie a od septembra 2014 začalo navštevovať X. ročník Základnej školy. Úmerne s vekom dieťaťa došlo aj k výraznému zvýšeniu jeho nákladov.

Okresný súd pri rozhodovaní o zvýšení výživného zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne zohľadnil ako príjem otca maloletého dieťaťa aj vyplatené bolestné v sume 2 358,- Eur a výplatu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 3 542,- Eur, ktorý postup odvolací súd nepovažuje za správny. Výplatou bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bola odškodnená bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného (otca maloletého dieťaťa), teda nejde o príjem v dôsledku ktorého by došlo k zvýšeniu rozsahu jeho majetku, len o odškodnenie ujmy na jeho zdraví, v dôsledku ktorej je t. č. nezamestnaný.

Sumu 4 800,- Eur za predaj nehnuteľností a tiež sumu 932,25 Eur ako odstupné a náhrada za dovolenku, okresný súd správne považoval za príjem otca, ktorý mu bol vyplatený v súvislosti s jeho pracovnou činnosťou.

Odvolací súd na základe takto zisteného skutkového stavu v spojení s dokazovaním pred okresným súdom považoval návrh matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného za nedôvodný, preto rozsudok okresného súdu o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa zvýšeným výživným zo sumy 60,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky maloletého dieťaťa počnúc dňom 22. 11. 2012 zmenil tak, že návrh matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného zamietol.

Keďže odvolací súd neprihliadol pri posudzovaní zárobkových, sociálnych pomerov k výplate bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, podstatným spôsobom došlo pri vyhodnotení skutkového stavu k zmene v majetkových pomeroch otca, ktorá okolnosť spochybňuje jeho schopnosť prispievať na dieťa zvýšeným výživným. Je nutné prihliadnuť k reálnemu príjmu otca maloletej, ktorý je t. č. nezamestnaný a jeho príjem predstavuje 181,65 Eur mesačne.

Naposledy určené výživné rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-113 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132, zodpovedá minimálnym potrebám maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho vek, štádium prípravy na jeho budúce povolanie a zdravotný stav. Z dokazovania bolo preukázané, že otcovi sa nezvýšil mesačný príjem. Určené výživné nepokrýva všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ale len tie základné, čo bolo odrazom zohľadnenia jeho mesačného príjmu. Je nesporné, že určené výživné je maloletou vzhľadom na jej vek, spoločensko-ekonomické pomery a jej osobné potreby reálne spotrebiteľné. Za tejto situácie, vychádzajúc z princípu v zásade rovnakej životnej úrovne rodičov a detí, ktorá sa odvíja od príjmu rodičov, považoval odvolací súd za primerané doposiaľ ustálené výživné vo výške 60,- Eur mesačne.

Vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav okresným súdom, odvolací súd nedopíňal, ani neopakoval vykonané dokazovanie a k zmene rozhodnutia okresného súdu o návrhu matky na zvýšenie výživného pristúpil len v dôsledku iného právneho posúdenia otázky, či prijatie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia rodičom možno považovať za príjem rodiča, ktorý je povinný prispievať na maloleté dieťa výživným a z ktorého príjmu je nutné vychádzať pri určení jeho výšky. Odvolací súd zastáva názor, že uvedené odškodnenie ujmy na zdraví povinného rodiča nemožno vnímať ako jeho celkové majetkové pomery, či príjem vyplývajúci z pracovnej činnosti, ak ide o tento nárok, ktorý je úzko viazaný na osobu poškodeného a kompenzuje určitým spôsobom jeho poškodenie zdravia, v dôsledku ktorého je t. č. nezamestnaný. Nejde teda o príjem zo zárobkovej činnosti, prípadne zisk či cenu za odpredané nehnuteľnosti.

Pretože krajský súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o výživnom tak, že návrh matky maloletého dieťaťa zamietol, podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil rozhodnutie okresného súdu vo výroku ktorým súd rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 22. 11. 2012 do 31. 10. 2013 vo výške 340,- Eur a ktorým povolil zročné výživné otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v splátkach po 15,- Eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a výrok, ktorým súd vyslovil, že zároveň dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 01. 10. 2009, č. k. 32P/199/2009-113 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. 12. 2009, č. k. 17CoP/58/2009-132 vo výroku o výživnom, pretože ide vo vzťahu výroku o výživnom o závislé výroky a keďže odvolací súd návrh matky o zvýšenie výživného zamietol, nevzniklo zročné výživné a ani nedošlo k zmene pôvodného rozhodnutia.

Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného zamietol podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť
napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

na zdôraznenie správnosti

Odvolačný súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa posúdenia návrhu otca na zníženie výživného, v ktorom okresný súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, na základe akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa pri vyhodnotení skutkového stavu riadil, a teda spĺňa podmienky ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Na dôvody v ňom uvedené odvolací súd v podrobnostiach odkazuje a na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné:

Odvolačný súd podobne ako prvostupňový súd zastáva názor, že k výraznej zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa došlo na strane maloletého dieťaťa. Naposledy určené výživné sumou 60,- Eur nepokrýva ani zďaleka všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ale len tie základné. Preto návrh otca maloletého dieťaťa o zníženie výživného nebol dôvodný. Navyše odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody týkajúce sa zamietnutia návrhu matky o zvýšenie výživného.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak išlo o konanie, ktoré možno začať i bez návrhu. Konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom je konaním, ktoré možno začať i bez návrhu, preto odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.